

La recepta dels clubs de lectura

Les lectures compartides que ofereixen els clubs de lectura permeten a l'usuari socialitzar i fugir de lectures supèrflues, desgranant tot el que amaga cada història

SARA GIMÉNEZ

● És intel·ligible el llibre? És creïble la història? Quina figura adopta el protagonista de la història? Són lògiques les seves reaccions? L'autor és fidel al seu estil? Aquestes són algunes de les incògnites que sorgeixen en una jornada habitual de qualsevol club de lectura i que els participants han de resoldre conjuntament. Els clubs, o grups de lectura, tal i com els coneixem avui dia són relativament nous. Sorgeixen enmig d'una societat en què han anat desapareixent els espais de conversa i cal tornar a crear-los.

Són un espai de trobada, una tertúlia on es parla d'un llibre concret. Durant una hora i mitja aproximadament, els apassionats de la lectura focalitzen la seva atenció a analitzar i posar en comú les idees principals d'una història. Aquests col·loquis sorgeixen amb l'objectiu de fugir de les lectures supèrflues i desgranar la trama i tot el que aquesta amaga. Les lectures poc habituals hi tenen cabuda per a tots aquells lectors habituals, o poc habituals, que volen anar més enllà de la lectura en la intimitat. Malgrat que llegir és una activitat principalment individual i que se sol viure en soledat, és innegable la necessitat que tenim les persones de compartir experiències, opinions i, fins i tot, recollir testimonis o detalls que se'ns han escapat. Molts llibres s'abandonen per poc interès, per desconeixença de l'autor o per manca de motivació, però els clubs donen l'oportunitat de conèixer tots els gèneres i arribar a nous públics. A més, els llibres permeten socialitzar i amb el valor afegit de posar en contacte el que han entès diverses persones sobre una mateixa història. És, en definitiva, un punt de trobada que reuneix persones amb una afinitat comuna: el gust per la conversa i la lectura.

BIBLIOTEQUES, ESPAI DE CULTURE

En la configuració d'aquests col·loquis hi

han jugat un paper vital les biblioteques. Sempre han estat grans dinamitzadores de la cultura, però ara molt més, i han obert les seves portes als lectors que poden consumir els seus serveis de franc. Com a conseqüència dels canvis econòmics que s'han produït mundialment, juntament amb la constant i imparabile evolució de la digitalització, les biblioteques no han tingut més remei que modernitzar-se i configurar un tipus de lectura per a tothom, fugint dels tòpics elitistes. "És cert que necessitem l'excel·lència, però primer necessitem això, cultura a l'abast de tothom. Per això són tan importants les biblioteques", assegura Maria Mercè Roca, dinamitzadora del club de lectura per a adults de la biblioteca Antònia Adroher de Girona. Són, doncs, les encarregades de donar sortida a unes necessitats lectores de la gent normal i corrent.

Aquestes tertúlies s'organitzen al voltant d'un ambient distès en el qual tothom pot dir-hi la seva. Aconseguir-ho, però, no sempre és fàcil. Moure la gent costa. Els clubs de lectura permeten donar fidelització i sentir-se privilegiat pel simple fet de formar part d'aquest espai. "Quan una persona comença a anar a un club de lectura i en descobreix els beneficis, difícilment deixarà d'anar-hi", apunta Maria Mercè Roca.

Llegir i viure el teatre

Llegir teatre és un projecte del Teatre Nacional de Catalunya (TNC) que pretén aplegar conjuntament els diversos clubs de lectura de teatre que s'implantin arreu del territori.

Aquest club s'adreça a aquelles persones interessades a compartir

la lectura dels llibres d'alguns dels principals textos teatrals de produccions que es podran veure aquesta temporada al TNC, que és qui facilita les obres a les biblioteques.

Els dinamitzadors dels clubs es formen al TNC i tenen la possibilitat

de veure les obres i documentar-se.

Malgrat que no sempre és fàcil llegir una obra de teatre, les diferències generacionals que poden sorgir entorn dels llibres ofereixen sinergies molt interessants, ja que tothom hi té cabuda.

Però, com sorgeixen els clubs de lectura? En la majoria de casos, per demanda de popular. La gent, tot i no saber ben bé en què consisteixen, es fan ressò del boca a orella. És essencial, doncs, estar alerta a les necessitats de l'usuari. Què pot atraure més la gent? "La crisi, òbviament, ha afectat aquest tipus d'activitats, però és un espai que anirà creixent amb el temps, segur", expressa Maria Mercè Roca.

EL PAPER (CLAU) DEL MODERADOR

"És una lectura fàcil?" Amb aquesta pregunta inicia Jordi Garcia la sessió mensual del club de lectura de teatre de la biblioteca Antònia Adroher de Girona. Des de la seva funció consisteix a impulsar el col·loqui i fer-ne partícips tots els assistents del debat. Un dia al mes es reuneix amb els lectors i és l'encarregat de puntualitzar una

Jordi Garcia i Maria Mercè Roca (a la dreta), dinamitzadors del club de lectura de la Biblioteca Antònia Adroher de Girona, juntament amb diverses lectores durant un col·loqui. JOAN SABATER

sèrie de temes com serien l'autor, l'argument... i a partir d'aquí la gent comenta què li ha semblat. No se segueix una pauta però sí que és cert que el dinamitzador enceta la conversa i és l'encarregat de frenar la gent que parla molt i esperonar els que no parlen gaire.

Mercè Rodoreda, Charles Dickens, Homer, Salvador Espriu o Joan Salvat-Papasseit són alguns dels autors que apareixen en les tardes de debat i que amb les seves obres contribueixen a transportar els lectors a altres èpoques i espais, possiblement espais que mai no haurien pensat que experimentarien.

MÉS ENLLÀ DELS LLIBRES

Aquests col·loquis també són l'excusa perfecta per organitzar activitats complementàries o paral·leles relacionades amb els llibres que conviden la gent a involucrar-se. Fer venir un autor, veure l'obra de teatre en què s'ha inspirat el llibre o connectar les obres amb els esdeveniments de la ciutat, en són un bon exemple que motiva la gent a unir-se a aquest tipus d'activitats.

Els clubs de lectura sorgeixen enmig d'una societat de la qual han anat desapareixent els espais de conversa

AUTORS QUE SIGNARAN ELS SEUS LLIBRES A LA PARADA DE LA 22, EL DIJOUS 23 I QUE US RECOMANEM

MIQUEL AGUIRRE: Els morts no parlen (**matí**)
JOSEP ALTIMIR: 65, la otra edad del pavo (**matí i tarda**)
LLUÍS BALSELLS: Recomanat pels millors fabricants (**matí**)
CARLES i MONTSERRAT BASTONS: Gent que ha fet història (**tarda**)
ESTHER BLACO: La mainadera d'Eugènia Boumont (**matí**)
J.D. BEZSONOFF: Matar De Gaulle / La Sra. Arnoul (**tarda**)
KIM BOVER: Drap humit (**tarda**)
JORDI CALVET: L'espasa d'Al·là (**matí**)
JAUME FÀBREGA: La cuina del 1714 (**matí**)
ROBERT FÀBREGAS: Èol o la vida al vent (**tarda**)
MIQUEL FAÑANÀS: El gran inquisidor (**tarda**)
JOSEP M. FONALLERAS: La sala d'estar és un camp de futbol (**tarda**)
DOLORS GARCIA: Diumenge al matí, al peu de salze (**migdia**)
CRISTINA GARCIA MOLINA: Silenci a taula (**matí i tarda**)
VICENTE HUEDO: Cent maneres de dibuixar un arbre (**tot el dia**)

C. IGLESIAS / A. RIBAS: Tu tens pigues i jo, botons (**tarda**)
SISU LAGARES: Els germans Wallace i la llança de Sant Jordi (**tarda**)
JERONI MARÍN: El Maltès (**tarda**)
MIQUEL MARTÍN: Llegendes de mar de la Costa Brava (**tarda**)
CRISTINA MASANÉS: Germaine Gargallo. Cos, pintura i error (**tarda**)
RAFEL NADAL: Quan en dèiem xampany (**matí**)
JOSEP PASTELLS: Cacic de fireta (**tarda**)
PEP PRIETO: Els Ilunàtics (**matí**)
M. MERCÈ ROCA: Els contes del Llop Pepitu (**migdia**)
DAVID RUIZ: El crit de les ultracoses (**matí**)
XEVI SALA: Esborraràs les teves petjades (**matí**)
ANTONI SANT: 14 raons d'un país que s'obre al món (**tarda**)
MERCÈ SAURINA: Entrades exhaurides (**tarda**)
MIQUEL SUNYER: 48 braçades (**matí i tarda**)

Ens podeu seguir a:

facebook

twitter

Llibreria 22, Hortes 22 - Tel. 972 212 395
 Llibreria&quosc 22, Emili Grahit 57 - Tel. 972 227 037
 Còmics 22, Hortes 22 - Tel. 972 411 587